

En nattslända av cdc

RÄDDAR TORRFLUGEFISKET

Text och foto: Johan Klingberg

Cdc-flugor har blivit ett etablerat begrepp i flugfiske på våra breddgrader under de senaste tio åren. Johan Klingberg visar här några enkla knep för att binda läckra flugor för kräsen fisk samtidigt som han gör en liten exposé om cdc-flugans historia.

Första gången som jag fiskade i Italien mötte jag en äldre herre fiskandes i ån. Eftersom jag knappt kan ett enda ord på italienska, som var det enda språk han kunde, så bestod vår konversation mest av teckenspråk. En större öring vakade upp-repade gånger, mot andra strandkanten.

Dagsländor antog jag, men jag viste inte helt säkert. Min imitation drev i maklig takt över fiskens matplats, gång efter annan. Men trots en bra presentation så uteblev hugget, fisken tvåvägrade. Den italienske mannen på strandkanten räckte ivrigt fram en tofsig torrfluga bunden med en röd ullgarnskropp och ett yvigt grått hackel.

- Cdc, Bravo, bravo, sa han upprepad

gång, nästan som ett slags mantra.

- Cdc, Bravo bravo...

Flugan han knappt landa förrän öringen gick upp och tog med ett ljudligt slurp. Sedan den dagen har jag alltid haft ett antal torrflugor bundna av cdc i flugasken.

Cdcfjädrarna sitter runt en fettproduce-rande körtel på andfåglarnas övergump. Fettet använder fågeln till att impregnera sin fjäderdräkt med. Fjädrarna som sitter i en krans närmast körteln är konstruerade så att de inte klibbar samman av fett. Konstruktionen gör att fjädrarna även klarar ett visst mått av väta utan att fibrerna klibbar i hop. Det är av den anledningen till att dessa fjädrar lämpar sig så bra till just torrflugor. Under en lång tid var det en allmän uppfattning att cdc-fjädrarnas fina flytegenskap låg i att de impregnerats av fett ifrån körteln. Men, då skulle ju alla fjädrar med liknande utseende fungera lika bra som cdc efter att ha impregnerats med fett, och det gör de inte!

I dag är cdc- torrflugorna mycket populära över hela världen. Tack vare det stora intresset så har många nya spännande flugbindningstekniker vuxit fram. Trots att man alltså använder samma material så kan man ändå genom olika tekniker få fram olika egenskaper hos flugan. I det här numret av Svenskt Fiske presenteras en imitation av en nattslända som uteslutande binds av cdc, men med hjälp av tre olika flugbindningstekniker.

Cdc- nattsländan fiskar jag med i såväl stilla som i strömmande vatten över hela landet. Trots de fina flytegenskaper som cdcflugorna har naturligt, så gör man ändå bäst i att impregnera dem med exempelvis en droppe flytgel före man använder den.

Cdc

Vid mitten av 1980- talet då några få butiker började sälja cdc- fjäder på allvar var förpackningarna som regel mycket små. Ofta såldes fjädrarna handselektade i samma storlek och färg. Priset var

naturligtvis oerhört dyrt, något som bidrog till att köparna sällan kostade på sig att experimentera med materialet. I dag ser marknaden helt annorlunda ut. Även om materialet är relativt dyrt så kostar det inte mer än att de flesta har råd att köpa det. Klart prisvärdast är att köpa de lite större en-gramspåsarna med osorterade fjädrar. Här får man mycket fjäder för pengarna. Dessutom får man fjädrar med varierande storlek och form, något som är nödvändigt då man vill arbeta med olika bindtekniker. Lite förenklat kan man dela in cdc-hacklen i tre olika kategorier:

- Långa fjädrar upp till drygt fem centimeter, med långa bistrålar: Dessa fjädrar används ofta till nattsländevingar, att linda kroppar med eller till långa spunna hackel.
- Långa fjädrar upp till ca fem centimeter, med korta bistrålar: Dessa fjädrar används ofta som vanliga hackel eller till att spinna hackel.
- Korta fjädrar upp till ca tre centimeter, med långa bistrålar: Dessa fjädrar

används oftast till att linda kroppar med eller som vingar till dag- och nattsländor.

Störst fjädrar hittar man som regel hos de större fågelarterna som svan eller gås. På vår gräsand är oftast cdc-fjädrarna något kortare. Men de är ändå tillräckligt långa för att kunna användas till krokstorlek tio och nedåt, vilket torde täcka de flesta behov. Fjädrarna kan skifta mycket i färg, vit eller olika nyanser av grå eller brun hör till de vanligaste naturliga färgerna. Men man kan även köpa färgade fjädrar i exempelvis röd, olive eller gul färg om så önskas. En påse cdc i 1-gramsförpackning kostar från ca 60 kronor och uppåt, beroende på kvalitet och märke.

Tråd

Naturligtvis kan man binda sina cdc-flugor med de flesta typer av flugbindartråd. Men skall man använda den teknik som används till att spinna hacklet med i den här artikeln så använder man bäst en ospunnen tråd som går att dela på. Det

finns några olika märken att välja bland; Danville eller Marc Petitjeans egna märke till exempel. Min personliga favorit är tveklöst tråd gjord av "Daneemafibrer". Denna tråd som i folkmun kallas "Power silk" är fantastisk att arbeta med, framför allt i kombination med cdc. Trådens fibrer är enkla att dra isär med hjälp av en vass dubbingnål. Har man gjort rätt så delas tråden till två smala jämntjocka trådar, varav man får en naturlig dubbingögla direkt på flugbindartråden. Då cdc-fibrerna sedan spinns i trådgölan så går sällan "power silk tråden" av. Dessutom tar den liten plats då den lindas mot krokskaftet, något man har nytta av då man skall binda små flugor.

Priset på delbar tråd är högst varierande, där de billigare märkena kostar runt 25 kronor. Dyneema eller "power silk" är dyrast och kan kosta från ca 80 kronor och uppåt för ca 50 meter.

Cdc-flugornas HISTORIA

Cdc-flugornas historia brukar dateras till omkring 1920 i Schweiziska Juraområdet. Här band bland andra flugbindaren Charles Bickel en enkel torrfluga med ett gles fronthackel av cdc. Kunskapen om cdc-flugorna spreds härefter vidare till bland annat Frankrike. Under 1950- talet kom fransmannen Henri Bresson ut med sin fluga "Cul de Canard", som fick ett internationellt gillande. Cul de Canard, som är den franska benämningen på fjädern, blev snart förkortad till cdc. Från och med slutet av 1970- talet får cdc sitt stora genombrott som flugbindningsmaterial. Flugbindarprofiler som Günter Fröhlich, Gerhard Laible, Marjan Fratnic och Rene Harrop missionerar för fjäderns unika egenskaper och duglighet som torrflugematerial. Marc Petitjean från Schweiz har från 1980- talet skrivit åtskilliga artiklar om cdc-flugorna. Det är dessutom han som aktivt sökt cdc-flugornas rötter och historia. Petitjean har i dag ett företag som säljer särskilda verktyg för att binda just cdc-flugor samt mycket fina cdc-fjädrar i en mängd olika färger.

Är du intresserad av att lära mer om cdc så vill jag rekommendera Leon Links bok "Tying flies with cdc" eller filmen "Cdc- att binda och fiska med flugor av cdc" utgiven av Fly- Dressing i Habo.

Materialbeskrivning cdcnattslända

Krok: 10- 18

Tråd: Delbar, ospunnen bindtråd

Kropp: 1 lindad cdcfjäder

Vingen: Två cdcfjädrar

Hackel: spunnet cdchackel.

Genom att hålla fast cdcfibrerna i en klämman och sedan klippa bort fjädermittstammen, får man de lösa fibrerna som används till spunna hackel.

Fäst en cdcfjäder i sin yttersta spets, vid krokböjen. Försök att fånga in så många hackelfibrer som möjligt under bindtråden, så som bilden visar.

Linda fjädern med en hackeltång i jämna varv över 3/4 av krokskäftet och klipp därefter bort den överblivna fjäderrotändan.

Fäst två stycken cdcfjädrar, med respektive baksida mot varandra över kroppen, som en vinge.

Klipp bort de fjäderrotändor som sticker ut framför krokögat. Dela tråden på mitten med hjälp av en dubbingnål, till en "dubbingögla".

Stick in de lösa cdcfibrerna som sitter fast i klämman, igenom "dubbingöglan". Ta bort klämman och snurra sedan trådrollen med så att fibrerna tvinnas till ett hackel.

Linda de spunna cdcfibrerna till ett fronthackel framför vingen. Efter att flugan avslutats kan man peta ut hackelfibrerna med hjälp av en dubbingnål.

